

LIST IZLAZI TJEDNO. — GODIŠNJA REDOVITA PRETPLATA DIN 30, DOBROTVORNA DIN 50. — ZA INOZEMSTVO DIN 60. — OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA XI.

BROJ 4.

ADRESA UREDNIŠTVA I UPRAVE: SIBENIK pp. 17.

Šibenik, 25. siječnja 1940.

RUKOPISE SE NE VRAĆAJU.

BROJ ČEK. RAČUNA 23.121

Sagriješite!

Nekada se bio razlio zemljom opći potop. — O tome nam govori sveto Pismo i znanost. I to nije bila samo neobična prirodna pojava, već pojava koja je bila u izravnoj vezi s voljom Božjom. Volja je Božja tako htjela, jer se čovjek bio odmetnuo od Boga, Sagriješio je!

Sodoma i Gomora su nam uvijek živi pred očima. Ta dva stara grada doživješe strašnu sudbinu: Oganj i sumpor je padao na njih, dok se u njima sve živo i mrtvo nije pretvorilo u prah i pepeo. Taj pepeo kraj Mrtvoga mora i danas nam govori o strašnoj kazni Božjoj, koja se bila nad njima izvršila. — Jer se odmetnuše od Boga! Jer sagriješite!

Izraelci su bili odvedeni u babilonsko sužanjstvo. Sedamdeset godina provedoše u tom ropstvu. A to znači: Sedamdeset godina gladi i plača, uzaludnih čežnja i neispunjenih nada. — A ipak su Izraelci bili odabrani Božji narod, kojega je Bog bio doveo u obećanu zemlju, u kojoj je tekao med i mlijeko! Zašto je, dakle, Bog dozvolio, da ga zadesi tako teška i dugotrajna kazna!

— Odmetnuše se od Boga! Sagriješite! — To je jedini odgovor za sve mnogobrojne patnje, koje Izraelci doživješe tijekom svoje duge povijesti.

Toliko puta su bili posječeni glađu, toliko puta bolestim, toliko puta ratom. Da, i ratom, kao najstrašnijim bičem Božjim!

A o ratu i mi noću sanjamo, a danju govorimo. Jer je rat opet tu! Opet, nakon kratke stanke od dvadesetak godina, zemljom se šeće sablast velikoga novog svjetskog rata.

Kad znamo, zašto se svijetom razlio opći potop, zašto je bila upepeljena Sodom i Gomora, zašto izabrani Božji narod posjade robom poganskih Babilonaca, onda je veoma zanimljivo pitanje: Koji je razlog današnjem svjetskom klanju!

Nijemci navlađuju jedne, a Francuzi druge razloge. Možda imaju i jedni i drugi ponešto pravo. Ali glavni i zadnji razlog! Zar ne moramo odgovoriti isto što rekosmo za opći potop, za ona dva srušena grada i za izraelski narod: — Odmetnuše se od Boga! Sagriješite!

Ko se odmetnuo od Boga, i ko sagriješio! — Evropa, ta, nekada, najkršćanskija zemlja!

Evropski arnodi su puni grijeha, kao školjka mora. Kao škrlat su crveni njihovi grijesi. A veći su od istočnih piramida. Ko bi te grijeha izbrojio

Odlika razboritosti

Razboritost je velika odlika.

Samo razboriti roditelj, učitelj, svećenik, i čovjek bilo koga položaja i zvanja, može izvršiti, i izvršiti, svoj zadatak na korist i dobro zajednice. Ima ljudi imućnih koji oskudijevaju, a ima onih koji, istina, ne prose, ali ni ne obiluju, a ipak u krugu svoje obitelji lijepo prolaze. Svi su zaodjeveni, lijepo i toplo, i kuća ne zijeva, od bijede i nevolje.

Ima ljudi koji su imućni u glavi, pametni su, Bog im je dao svih pet darova, ali nisu razboriti, pa su na teret i sebi i oko sebe. Treba ljudskoj zajednici ljudi svih odlika i vrlina, a razboritosti ponajviše.

Naši su dani — časovi teških uzdisaja i šarovitih izgleda. Da znamo kako će se ovo kolo odigrati, ne bismo svoju glavu umarali teškim mislima za odgovor na ono mučno pitanje »što će biti«, ali sigurno znamo jedno, da će konačno rješenje ovoga teškoga zapletaja, u komu se čovjek danas trza, puno ovisiti o tomu, da li će čovječanstvo sve od prosjaka do zlatne krune imati ljudi trijeznoga razbora.

Mi zapažamo mnogo toga, što je vrijedno oštre osude; ima pojava koje čovjeka silno diraju, jer mu vrijedaju najdublje i najsvećenije osjećaje; ima ispada sa strane ljudi koji to ne bi smjeli, pa sve da su i zaglibili, učiniti, a čine. Mi bismo ih mogli oštro osuditi, i, za sobom bismo imali pravo naroda kao cjeline, pa i sam program koji je njih stavio na položaj, jer su im došli do izražaja našom suradnjom, kada gledom na teškoću časa izrabljuju dobrotu mirnoga čovjeka, pa sada to bilo u dizanju ili spuštanju glavara jednoga od najmanjih naših zaselaka.

i izmjerio, kad su, čini nam se, bezbrojni i neizmjerljivi!

Tama poganstva, koju gledamo samo nad afričkim pustarama i indijskim džunglama, spušta se i nad evropskim kontinentom.

Srednji vijek, koji je toliko ozloglašen, vidio je dosad najviše središnjosti, pravde i mira. A to zato, jer je bio najkršćanskiji! Jer je vjerovao u Boga i priznavao njegov zakon! Nisu ni onda bili svi sveci. Ali svi su, uglavnom, vjerovali i molili se. Bog je bio u središtu svega, na najuzvišenijem prijestolju.

Poslije je vjera gubila snagu. Bo-

Tu razboritost diktira razboriti postupak, pa sada čovjek bio posve pravedan, a odgovorni posve kriv.

Razboritost se očituje i u kritici viših, i ako je potpuno pravo na našoj strani, i to pravo lako je iznijeti i shvatiti.

Razborit čovjek ima posebno tvrde živce u životu sa sličnima i ravnima sebi, i onima koji u društvu vrše niže zadatke. Ima čovjek i preobilno slika i sličica iz dnevnoga života, u kojima će pokazati visinu stupnja svoje razboritosti.

Ono se gurne u naša sela svakakvoga štiva, što ga je koja bljutava, a često i s pravom ojađena, duša ispisala, i sve se prima kao zdrava hrana i »za jedan korak naprijed« k danima prosvijećenosti i napretka. I sada ti čupaj korjenice onoga što je ubačeno.

Stvarno je čovjekova narav sklonija zlu nego dobru, i puno je lakše čovjeka pokvariti, negoli uzdržati u dobru ili pak popraviti, ali je najteže, u ovim crnim danima, kada pašuje društveno zlo od vrha do dna, skretati čovjeka, koji trpi, sa zle staze na dobru, kada je na putovima zla naišao i na koje zrnce dobra. Čovjek i najobičniji je razuma lako znade lučiti dobro od zla, ali, kada je zlo priredeno kao napitak, komu je kora slatka i zamamna, onda to nije lako ni onomu koji je okretiniji u mislima, a najteže je razuvjeriti dokazivanjem onoga koji teško shvaća, a »napamet« za nekoga drži da će mu zlo a ne dobro reći.

Zato, tvrde živce traže naši dani od svakoga zdravoga člana ljudske zajednice, a pogotovo od onoga koji vrši bilo koji odgovorni zadatak društva.

Naše je doba vrijeme koje se odreklo pameti, pa, ako ne će biti pametni ni oni koji moraju biti pametni, onda je stanje, zbilja posve bezizgledno. A pametni moraju biti svi oni koji se smatraju vrijedni života i koji život shvaćaju, barem u onom najobičnijem smislu, kako je to kod ljudi zdra-

ga se postavljalo na drugo, treće, pa i zadnje mjesto. — Čovjek je htio samoga sebe proglasiti vrhovnim gospodarom svega, pa je počeo vjerovati u novo božanstvo: u svoj maleni i ograničeni razum!

Toliko vremena se govorilo: Samo je ono vrijedno i stvarno, što razumom dokučujemo. A naš razum je sposoban da prodre u sve tajne svemira. — I nadoše se toliki vjernici i klanjaoci toga kukavnog božanstva.

A danas! — Vjeruje se u krv, u rasu, u naciju i državu. To su najsavremeniji kumiri novodobnog evropskog poganstva. I, naravno, dok se klanja-

ve pameti a čista srca, i bez ikakvih svjedodžaba i nauka.

Što je u kojem selu više ljudi trijezne pameti, vedre razboritosti, razumne ustrpljivosti, to je tu manje smutnja, manje glodenja, manje obračuna, a više skladne suradnje, uzajamnoga pomaganja, ljubeznivijih susreta. — To se barem može, to barem ne košta, tu nema šta »kapitalistički sistem«, da oni koji trpe među sobom budu ljubezni, prijazni, ustrpljivi. — Svaki čovjek odlučuje sudbinom svijeta, jer je čovječanstvo zbroj pojedinaca, a, kad je tako, onda selo, grad, pokrajina, narod, veliki i mali, imaju riječ u odluci za budućnost.

Razboritost je lijek na čine i ispade ojađene ili neojađene duše, a najviše na djela i riječi onoga koji čini zlo, a misli da radi za dobro.

Junior

„Jedini sigurni temelj svakog auktoriteta u Bogu“

Na vratima crkve sv. Marka zagrebački nadbiskup i hrvatski metropolit preuzv. g. dr. Alojzije Stepinac u crkvenom ornatu i okružen svećenstvom dočekao je Nj. V. Kneza Pavla i Kneginju Olgu te ih, prilikom njihovog službenog posjeta našem bijelom Zagrebu, pozdravio ovim govorom: »Vaša Kraljevska Visosti!

Radujem se da Vašoj Kraljevskoj Visosti mogu pružiti svojim pozdravom danas dokaza o onom pijetetu kojim Crkva katolička poštuje vlast i njezine nosioce. Radujem se da Vam taj dokaz mogu pružiti ovdje na ulazu u hram Božji danas kad je čovječanstvu tako potreban auktoritet.

Mogu uvjeriti Vašu Kraljevsku Visost da me nije amo nagnala kruta nevolja, nego svijest da mi je kao katoličkom biskupu sveta dužnost govoriti i onda kad bi drugi možda šutjeli, da mi je pravo i dužnost reći biskupsku riječ. Jest! Crkva katolička poštuje auktoritet i okružuje ga sjajem. Ili bolje: Ona upire prstom na onaj sjaj što pada na nj i svjedoči za njegovo nadzemaljsko porijeklo. Ali Crkva katolička jasno upozorava i na to da je jedini i sigurni temelj svakog auktoriteta u Bogu i u poštivanju Boga. Dal' Rasta-

mo takvim bogovima, da se ne možemo klanjati onomu Jedinomu i Pravomu.

Posljedice! — Evo ih vidimo i osjećamo. A svi su izgledi tu, da ćemo ih još jasnije vidjeti, i još življe osjetiti. Jer Bog se ne da vrijeđati! Njegova beskonačna pravda kažnjava svako, i najmanje zlo, a kamo li neće velika, kao što je: idolopoklonstvo, svojevoljno poganstvo.

Ako Bog kažnjava narode, kažnjava ih zato, da bi se otrijeznili i urazumili. — To očekuje Bog i od djece dvadesetoga vijeka.

Ig.

viti auktoritet od Boga preziranjem Njegovih zapovijedi, prelaženjem kompetencije i diranjem u tuđa prava, prava Crkve ili prava naroda, bilo vlastitoga ili tuđega, znači za svakoga nosioca vlasti sjeći vlastitu granu na kojoj se diže, rušiti temelj koji nosi vlastiti mu prijesto.

Stoga mi je Vaša Kraljevska Visosti, drago da Vas mogu pozdraviti na vratima starodrevnog hrama čiji toranj poput prsta Božjega pozivlje naš pogled prema nebu i dovikuje nam riječi Utjelovljenoga Boga: »Ne bi imao nikakove vlasti nada mnom, da Ti nije dano odozgo!« (Iv. 19, 11). U svakom čeljadetu u svakoj krštenoj duši ima da se na svoj način utjelovi Bog. Stoga je i za samog Boga pisano: »S velikim poštovanjem upravljaj nama« (Mudr. 12, 18). I zato svaki od nas, koji ima nad ljudima vlast, bilo duhovnu bilo svjetovnu, valja da je upotrebljava »Quasi rationem redditurus Deo«: »kao onaj koji će polagati strog račun Bogu«.

Veoma mi je drago, što mogu Vašu Kraljevsku Visost pozdraviti na ulazu ovog starodrevnog hrama, koji je vjekovnim svjedokom one neiskorjenjive svijesti i one nenadmašive vjere u vječnu pravdu i pravicu, koja živi u hrvatskom narodu. Na ulazu ovog starodrevnog hrama koji svojim vjekovnim iskustvom svjedoči, da se svaki pokušaj pogaziti Božje pravo i pravicu, pogaziti prava hrvatskoga naroda — taj dijelak, iako maleni Božjega prava — svršio porazom onih koji su zaboravili da nema prava i da nema vlasti protiv Boga vječnoga i velikoga i protiv njegovih odredaba.

Veoma mi je drago, Vaša Kraljevska Visosti, da Vas mogu pozdraviti na pragu ovoga hrama Božjega, jer su mi ti Vaši koraci dokazom Vaše iskrene želje, donositi rodove vlasti, dostojne njezina izvora, Boga, te ih upravitij Njemu kao cilja. Ti su mi koraci dokazom Vaše duboke svijesti odgovornosti, što tereti svakog nosioca vlasti. Oni su mi dokazom poniznog priznanja, da bez Boga i Božje pomoći ne možemo ništa.

U to ime, Vaša Kraljevska Visosti, ja Vas srdačno pozdravljam, moleći Boga da uvijek i u svemu, i oni koji su na vlasti i oni koji imaju da slušaju vlast budu i ostanu dostojni sluge onoga Boga, koji je istina i pravda, ljubav i mir!«

ŽIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 28. I.: *Sezdesetnica*. — Sv. Jakov, pustinjač. Dugi niz godina proživio je sakriven u jednom grobu, te tu sprovodio najteži pokornički život i davao Gospodinu zadovoljštinu za svoje grijeh.

Ponedjeljak, 29. I.: Sv. Frano Saleški, biskup. Rođen je 21. kolovoza 1567. Roditelji mu bijahu plemići. Tako otac Franin bio je knez Saleski. Skolu je izučio u Parizu, a u Padovi svršio pravne nauke. Usprkos roditeljskoga nagovaranja ostari svijet i stupi u svećenički stalež. Kao svećenik, a osobito kao ženevski biskup obratio je preko 80 hiljada protestanata i priveo ih natrag sv. Crkvi. Zajedno sa sv. Frankom

Santal ustanovio je Red od Pohonjanja Bl. Dj. Marije. Bio je vanredno fin i učen čovjek. Osobito je bio nenadmašiv kao ispovjednik i vođa duša. Katolički novinari slave sv. Franu kao svoga zaštitnika. Umro je 28. XII. 1622.

Utorak, 30. I.: Sv. Martina djevica i mučenica. Bila je plemićkoga i bogatoga roda. Bogatu baštinu razdijeli siromasima i sva se dade u službu Gospodinu. Pretrpjela je mučeničku smrt oko 223. g.

Srijeda, 31. I.: Sv. Ivan Bosko. Živio je i umro u prošlom vijeku. Ustanovio je družbu Salezijanaca, koja nastavlja njegovo veliko odgojno djelo. Svetim ga je proglasio blgpk. Papa Pio XI.

Četvrtak, 1. II.: Sv. Ignacije, mučenik. Izgarao je od želje, da za Krista pretrpi mučeničku smrt. Ta mu se želja ispunila g. 107.

Petak, 2. II.: *Očišćenje Bl. Dj. Marije* (Svijećnica). Nije zapovjedni blagdan.

Subota, 3. II. Sv. Blaž, zaštitnik u bolesti grla. Slavi se osobito u dubrovačkoj biskupiji.

NEDJELJA ŠEZDESETNICA

ČITANJE POSLANICE blaženog Pavla apostola Korinćanima (II. 11. 19—33 i 12, 1—9). — Braćo! Rado podnosite bezumne, kad ste sami mudri. Jer podnosite, ako vas ko u ropstvo baca, ako proždire, ako ko grabi, ako se ko uznosi, ako vas ko po obrazu bije. Na sramotu govorim, kao da smo mi bili slabi u tom. Čim se ko ponosi (kao bezuman govorim), ponosim se i ja: Židovi su, i ja sam; Izraelci su, i ja sam; potomci su Abrahamovi, i ja sam; službenici su Kristovi (kao bezuman govorim), ja sam još više, više sam se trudio, više sam puta bio po tamnicama, preko mjere rana zadobih, mnogo puta sam bio u pogibelji smrtnoj. Od Židova sam primio pet puta četrdeset manje jedan udarac. Tri puta sam bio šiban, jedamput kamenovan, tri puta sam doživio brodolom, noć i dan topio sam se na pučini morskoj. Često sam bio na putovanju, u pogiblima od rijeke, u pogiblima od razbojnika, u pogiblima od zemljaka, u pogiblima od pogana, u pogiblima u gradu, u pogiblima u pustinji, u pogiblima na moru, u pogiblima od lažne braće: u trudu i mucu, u mnogom nespavanju, u gladi i žeđi, u mnogom postu, u studeni i golotinji. Osim onoga što je izvana, nastojanje moje svagdašnje, briga za sve Crkve. Ko oslabi, i ja da ne oslabim? Ko se sahladni, i ja da se ne raspalim? Ako se treba hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti. Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, koji je blagoslovljen na vijeke, zna da ne lažem. U Damasku namjesnik kralja Areta čuvashe grad Damask da me uhvati; i kroz prozor spustiše me u košu niza zid, i tako izbjegeh iz ruku njegovih. Ako se treba hvaliti (no ne koristi), doći ću na videnja i objavljenja Gospodnja. Znam čovjeka u Kristu, koji je prije četrnaest godina, da li u tijelu, ne znam, ili bez tijela, ne znam, Bog zna, bio odnesen do trećega neba. I znam za ovoga čovjeka, da li u tijelu ne znam, ili bez tijela, ne znam, Bog zna, da je bio odnesen u raj i da je čuo

otajstvene riječi kojih čovjeku nije slobodno govoriti. Ovim ću se hvaliti, a sobom se neću ništa hvaliti, ako ne slabostima svojim. Jer kad bi se i htio hvaliti, ne bih bio bezuman, jer bih istinu kazao. Ali puštam da me ko ne cijeni više nego što vidi na meni ili što čuje od mene. I da se ne ponesem s velikih objavljenja, dan mi je trn u tijelu, anđeo sotonin da me udara. Zato sam tri puta molio Gospodina da odstupi od mene. I reče mi: dosta ti je milost moja, jer se sila u slabosti usavršuje. Rado ću se dakle hvaliti svojim slabostima, da se u meni nastani sila Kristova.

† SLIJEDI SV. EVANDELJE po Luku (8, 4—15). — U ono vrijeme: Kad se skupi veliko mnoštvo naroda te su dolazili k Isusu i iz gradova, reče u prilici: Izide sijah da sije sjeme svoje. I kad je sijao, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice ga nebeske pozobaše. A drugo pade na kamen, i izniknuvši osuši se, jer nemaše vlage. I drugo pade u trnje, i trnje što zajedno uzraste, priduši ga. A drugo pade na dobra zemlju, i izniknuvši donese strostruki rod. Govoreći ovo povika: ko ima uši: da čuje, neka čuje. A učenci njegovi pitehu Ga što znači ta priča. A on im reče: Vama je dano da znate otajstvo kraljevstva Božjega a ostarin u pričama, da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju. Ova priča znači: Sjeme je riječ Božja. Koji su kraj puta, to su oni koji slušaju, pa dolazi davao i uzima riječ iz njihova srca, da ne vjeruju i da se ne spase. Koji su na kamenu, to su oni koji kad čuju, s radošću primaju riječ, ali ovi korijenja nemaju, jer za neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme napasti otstupa. A koje pade u trnje, to su oni koji slušaju, ali otišavši zaguše se od briga i bogatstva i naslada ovoga života i ne donose roda. A koje pade na dobru zemlju, to su oni koji čuvši, drže riječ u dobru i čistu srcu i plod donose u ustrpljenju.

MOLITVE KRŠĆANINA

VIII.

OČE NAŠ

»Oče naš, koji jesi na nebesima!«

Evo adrese, evo naslovnika naše molitve:

I. Oče! Ova prva riječ molitve Gospodinove daje svoj molitvi svoju intenciju. Bog je naš otac. On nam je dao opstanak. On nas je, putem milosti, uzео za svoju djecu. On nas prati u svakom času našega života svojom ljubežljivom, očinskom providnošću. On, koji oblači lιλane u polju i koji hrani ptice, još mnogo više misli na najzabranija svoja stvorenja na zemlji: na ljude.

Izgovarajući ovu riječ »Oče« moraš se nadahnuti neograničenim pouzdanjem, koje je duša molitve, neophodno potrebit uvjet, da budemo uslišani. Što će moći zanijekati Onaj, koji se udostojao dozvoliti, da ga njegova stvorenja zovu Ocem? Ova riječ »Oče« mora te još još ispuniti svetom radošću. Kad ti moliš možeš govoriti svome Ocu, koji te ljubi, možeš nazivati ocem Onoga, koji je veliki, svemogućći Bog. Najveće Dobro.

Od njihovih poganskih svećenika, te od nastavnika i roditelja od dječaka je iznuđeno sveto obećanje, da će se držati daleko od te lažne nauke i da će dapače sve moguće učiniti i pokušati, da otkeraju daleko od njihovoga dragog Japana bilo koju stranu opasnost. Schirose je tada slijepo bio dao svoju časnu riječ, jer se ono, što bi nastavnik, sa nepogrješive visine svoje katedre, naredio dječacima, moralo izvršiti. Nitko se ne bi usudio, da ispituje razloge. Takav je običaj u sretnom Japanu.

Od ove služničke podložnosti vlasti Schirose se još nije oslobodio. Nikada mu nije palo na um, da se informira u pogledu katoličke nauke, već ju je naprotiv, što je znao i mogao bolje, pobijao.

Veoma uzbuđen i od bijesa drhtavim glasom napao je djevojku: — Što mi tražiš? Ja bih tih dakle morao dozvoliti, da stupaš u bližu zajednicu sa strancima? Morao bih ti dozvoliti, da učiniš korak, koji bi izazvao na nas prezir svih naših znanaca? Jesi li sišla s uma, kad možeš sanjati o tome, da navučesh takvu sramotu na tvoju obitelj?

2. Oče naš. Ne kažeš Oče moj, već Oče naš. Gospodin hoće da te sjeti, da smo svi mi djeca jednoga te istoga Oca. Onaj Bog, koji te toliko ljubi, ljubi i tvoga subrata. I on je predmet očinske ljubavi Božje. I za njega je Otac žrtvovao svoga Jedinorođenoga. I on sjedi na istoj gozbi i hrani se istim anđeoskim kruhom kao i ti. I on je baštinik raja, kamo se nadaš i ti jednom stići. Braća smo dakle te se moramo ljubiti, podnositi, opraštati jedan drugome i međusobno pomagati, kao što i naš zajednički Otac na nebu ljubi svu svoju djecu.

Tvoja riječ Oče naš bila bi laž na tvojim usnama, ako bi ti, dok je izgovaraš, u svom srcu imao kakvu tajnu mržnju, ako bi htio isključiti iz svoga srca koga tvoga brata, koga ipak ljubi i podnosi tvoj Otac, koji je na nebesima.

3. ... koji jesi na nebesima. Kad moliš, moraš se otcijepiti od ove jadne zemlje te duhovno živjeti tamo gore, gdje te tvoj Otac očekuje, gdje ćeš provesti svu svoju vječnost. Nemaš ovdje na zemlji stalnoga boravka, već očekuješ nebeski Jeruzolim. Gore srca! Gore dakle srca, ali ne samo kad moliš, već i preko dana, usred tvoga posla: ruku na posao, a oči i srce u vis, tamo gore! Sve što činiš i trpiš, treba da je usmjereno prema nebu. Što mi ovo koristi za moju vječnost? Ovo mora biti tvoje pravilo i mjerilo pri svakom tvom poslu i radu! Putnik sam u ovom teškom prognostvu, koje se zove svijet, moj put me vodi k nebu. Svaki dan treba da me sve više sjeđini i približi mom Ocu, ne samo po vremenu, koje ide prema vječnosti, već da me približi Ocu neprestanim duhovnim napredovanjem; neprestanim povećanjem milosti, koja će me sve tješnje združiti s mojim nebeskim Ocem.

SASTANAK U VRŠCU. Ministar vanjskih poslova Rumunjske Gafencu i ministar vanjskih poslova Jugoslavije dr Cincar-Marković sastali su se 20. t. mj. u Vršcu. Na tom sastanku raspravili su pitanja u vezi s organizacijom slijedećeg zasjedanja stalnog vijeća Balkanskog sporazuma, koje će se, kao što je poznato, održati 2. veljače u Beogradu, kako bi se odstranile poteškoće, koje bi se mogle pojaviti na toj konferenciji. U diplomatskim krugovima se ističe, da se još govorilo o suradnji balkanskih država kao i o mađarskim zahtjevima, o kojima su izmijenjene note između Beograda, Bukurešta i Rima. Talijanska štampa smatra, da je ovaj sastanak u Vršcu po svojoj važnosti jednak sastanku u Veneciji. — Povodom ovoga sastanka cijela svjetska štampa piše o predstojećoj konferenciji Balkanskog sporazuma u Beogradu i tvrdi, da ona predstavlja politički događaj od najveće važnosti.

OCAJNICKI FINSKI OTPOR. Sjeverno od jezera Ladoga Finci se u gustim šumama očajnički brane i odbijaju jake sovjetske napadače. U borbama kod Kuolaanjokija broj poginulih na strani sovjetskih četa iznosi više od jedne hiljade, a uništeno je i više tankova.

Kad se kasnije otac sjećurio uz peć te je Schigeru mogla čitati toliku zlovolju na onom licu, koje je obično odisalo najvećom prijatnošću, osjeti i ona zaista bol u srcu, te primaknuvši mu se, tražila je obazrivo, ali ipak otvoreno, da opravda svoje držanje:

— Oče, ja ću ti uvijek ostati tvojom poslušnom i odanom kćerkom, ali ti, molim te zato, pusti me moju slobodu.

Schirose ostao je neumoljiv. I od onoga časa nastojao je sa svima raspoloživim sredstvima, da od toga odvraća djevojku. Konačno videći, da ona i dalje ustraje u toj želji, započeo s najtežim prijetnjama:

— Bit ćeš istjerana iz obitelji! Ne ćeš biti više našom kćerkom! Bit ćeš izbrisana iz našega roda!

Schigeru postala je sve šutljivijom, sve bljeđom. Tražila je, da pročita iz očiju roditelja njihove želje te da im iskaže najbržiiju i najuslužniju ljubav.

Konačno je majka posredovala.

— Čuj! — reče mužu — vrijeme je, da se ova stvar zaključii, jer mače će nestati mira obojice. Za-

Podlistak

Zašto se obratio?

U malom gradiću, blizu Niigate, stanovao je Schirose Saburo, vrlo uvaženi inžinir. Schirose bio je dobar otac obitelji, koju je silno volio i za nju mnogo trudio. U svojoj prostranoj radionici imao je zaposlenih mnogo radnika i naučnika, a za sve se brinuo i zauzimao upravo očinskom ljubavi.

Schigeru, starija kćerka, koja se na klinici sveučilišta u Niigati pripravljala za državni ispit za bolničarku, bila je miljenica očeva, koji je nadzirao njeno ponašanje, brižljivošću, koju se moglo nazvati kršćanskom. Vrlo često bi se zaletio do Niigate, a trebalo je voziti se više od sata vlakom, da posjeti dragu kćerku u njenoj školi. Tim bi priredio osobito veselje Schigeru i njenim prijateljicama, jer svakoga puta posjet toga dobrog oca pretakao bi slastičarski pomoćnik, koji bi, po njegovoj narudžbi, donio toliko tih slatkiša za kasniji prijatni čaj.

Schirose, mudar i razborit kako je bio, vrlo pozornim okom proučavao je one djevojčice, koje su živjele skupa s njegovom miljenicom. No bio je radi toga miran. Djevojčice su mu se činile besprijeekorne, dapače pravi uzori u svakom pogledu. Da su većim dijelom bile katolikinjke, Schirose je bio vrlo daleko od toga, da to promisli. Stoga je toliko više bio iznenađen, kad mu je kćerka, nakon nekoliko dana praznika, provedenih u očinskoj kući, to saopćila te s najvećom ozbiljnošću i važnošću dodala ovu molbu:

— Oče moj, dozvoli mi, da i ja postanem katolikinjom.

Schirose, inače dobar čovjek ali malko žestoke i upaljive čudi, skoči na to kao izvan sebe:

— Katolikinjom?

Sama ova riječ imala je tu vlastitost, da ga toliko razjari. On se još odmah sjetio onoga, što se dogodilo pred više godina, kad je pohađao gimnaziju. Jednoga dana nastavnik je najavio svima daci-

— Imaju doći k nama strani misionari, koji šire i propovijedaju kršćansku vjeru. Njihova nauka je lažna. Nitko neka se ne usudi, da im se priključii!

Sirom svijeta

ODGOVOR SV. OCA ROOSEVELTU.
 Sv. Otac Papa Pio XII. uputio je predsjedniku USA Mr. Rooseveltu poslanicu kao odgovor na njegovu božićnu poslanicu Sv. O. u Sv. Otac u njoj, među ostalim, kaže: **Zasada su izgledi na mir svedeni na vrlo male mogućnosti, s obzirom na stanovite metnje, koje same po sebi nisu toliko velike, ali koje je teško prebroditi.** Za božićnu poslanicu predsjednika Sjedinjenih Američkih Država kaže, da je »primjeran izraz braćne bratske solidarnosti između Starog Novog Svijeta, izraz čvrste zajedničke odanosti za otpor protiv hladnoga duha ne-cršćanskih napadačkih smjerova.« Dalje se u njoj veli, da se »putem mira može poći samo pokoravanjem načelima pravde i pravičnosti, samo putem, koji imaju da sagledaju ljudi politički svijesni, a ujedno puni pravičnoga shvaćanja i razumijevanja današnjega svijeta, ljudi, koji su svijesni, što bi je sve žrtvovalo, ako se otegne sadašnji rat, a što naprotiv mir može da koristi i da vrijedi velikoj porodici naroda.« Na kraju veli se, da prave prijatelje mira uzajamno veauje međusobno puno povjerenje i da su oni svijesni velikih teškoća, koje se nalaze na njihovom putu, ali da će usprkos toga nastaviti svoj rad ne gubeći nadu u uspjeh.

SENATOR BORAH preminuo je prošlih dana od izljeva krvi u mozak poslije pada u njegovom stanu. Bio je jedan od najslavnijih parlamentaraca Sjedinjenih Američkih Država. Od 1907. neprestano je bio član senata. Vodio je neumoljivu borbu s trustovima i velikim korporacijama. Zbog toga je imao mnogo neprijatelja. U vanjskoj politici bio je pristaša načela razoružanja i jedan od najvećih protivnika sudjelovanja SAD u Ligi Naroda. Diktatorske istruje, koje su težile diktatorskoj orijentaciji, nikada nijesu imale ogorčenijega protivnika no što im je bio senator Borah.

EKSPLOZIJA U MLIJEČNOJ STAZI.
 Na osnovu zapažanja opservatorija u Hamburgu i Sonnenbergu utvrđeno je, da se u svemiru desila katastrofa golemih razmjera. Riječ je o eksploziji jednoga sunca u Mliječnoj stazi, sličnog našem suncu, koje je eksplodiralo uslijed iznenadnoga raspadanja atoma, iz kojih se sastojalo. Golemim razvojem energije, koja se oslobodila zbog eksplozije, bačena je vanjska naslaga s brzinom od nekoliko milijuna kilometara na sat na sve strane svemira.

SOVJETSKO BOMBARDIRANJE FINSKIH GRADOVA. Oko 400—500 sovjetskih aviona prošlih dana bombardiralo je razne gradove Finske. Poslije bombardiranja izbili su mnogi požari. Među ostalim bombardirali su i veliku bolnicu Crvenog križa. Ustanovljeno je, da sovjetski avioni upotrebljavaju sve više bombe od 500 kilograma. Te bombe naročito su bile upotrebljene u napadaju na malo kupalište blizu Mangöa, koje je potpuno u ruševinama. Sovjetski avioni su gotovo na pola porušili važnu finsku luku Abo, preko koje dolazi ratni materijal iz inozemstva, pak bi ipak Finska mogla ostati bez ratnoga materijala. — Finske zračne snage uspješno su bombardirale sovjetske baze u Kronstadtu i Baltinskom.

boravio si, kako je uvijek bila draga i poslušna ova naša kćerka? Je li nam ikad zadala kakav jad ili zabrinutost? A i sada, ako hoćemo biti iskreni, što joj možemo predbaciti? Molim te dakle, pustimo je, da učini ono, za čim toliko čezne. Ipak je još uvijek naša dijete. Ako uvidimo, da je katolička vjera upućuje na zlu stazu, uvijek ćeš moći, da pravočasno ponovno interveniráš.

Schirose, zaista, bio je veoma zadovoljan, što mu se žena mogla toliko odvažiti, da govori na taj način. Schigeru su dakle pustili na miru. No Schirose ju je nadzirao i imao pod okom još više negoli prije.

Pretražio je njene stvari i pro-našao neke vjerske knjige te se udubi u to čitanje s najvećom pozornošću. A ono, što je čitao, pričinilo mu se veličajnim. Tako lijepe i uzvišene stvari uzalud bi tražio u knjigama Budinim. Otvorile su se oči te je mogao vidjeti, od koliko je predrasuda protiv katoličke vjere on bio zaveden i prevaren. Prvi put je stao misliti:

— Na kraju krajeva, kako je to, da možemo tvrditi, da je vjera Evropejaca tako opaka? Ili valjda

Desetgodišnjica Križarskog pokreta
(Pismo našega preuzv. biskupa dra Jerolima Milete)

Prilikom desetgodišnjice križarskoga pokreta naš preuzv. biskup, pod br. 5366 i AA, svome svećenstvu upravio je ovo pismo:

Kad je vlada Pere Živkovića u prosincu 1929. god. ukinula organizaciju Orlova i Orlica, počela je djelovati organizacija Križara i Križarica, tako da križarstvo i njegovi duhovnici slave sada svoju prvu desetgodišnjicu djelovanja.

Ljubav, kojom sam vazda ljubio Orlovsku i Orličku organizaciju te orlovske i orličke duhovnike, prešla je na Križarsku i Križaričku organizaciju i njihove duhovnike, te sam vazda pozivao dušobrižnike i njihove pomoćnike, da posvete punu pažnju i neprestani pastirski rad na duhovnu obnovu vjernika sebi povjerenih preko Križarske i Križaričke organizacije. Milo mi je, što mogu da pohvalim dosadašnji rad križarskih i križaričkih duhovnika, koji su shvatili, da je rad u organizacijama Katoličke Akcije njihova pastoralna dužnost; ali ujedno želim, što u raznim župama šibenske biskupije i apostolske administracije nisu još osnovana nikakva društva Katoličke Akcije.

Sada, kada se hvala Bogu, može slobodnije raditi u Katoličkoj Akciji, stalan sam, da će se oduševiti za rad u Križarstvu cjelokupno svećenstvo šibenske biskupije i apostolske administracije, te da će du-

hovnici držati po koji tečaj, da se međusobno bolje sporazume glede proširenja Križarstva kod daka, seljaka, ribara i radnika, kao i kod djevojaka.

Razorni elementi, koji su sada neobično digli glavu, te sve poduzimlju, da osvoje na osobiti način mladež mnogo se boje Križarskoga pokreta, koji, s pomoću Božjom, i požrtvovnim radom duhovnika, stvara jake karaktere na obranu vjere i katoličkih načela.

Zato tražim, da se svi svećenici, a osobito župnici i župski pomoćnici, ozbiljno stave na posao te preko organizacija Katoličke Akcije privedu omladinu Kristu, jer će Bogu odgovarati za duše izgubljene radi njihovoga nemara za Katoličku Akciju.

Uzdajući se u požrtvovnost mojih svećenika za sve ono, što doprinosi većoj slavi Božjoj i spasenju duša, želim, da ovaj drugi decenij, koji sada počinje, bude plodniji za Križarstvo, i uopće za Katoličku Akciju u šibenskoj biskupiji i apostolskoj administraciji, te podjeljujem svoj pastirski blagoslov svim duhovnicima Križara i Križarica, te svim društvima Katoličke Akcije i njihovim duhovnicima.

Od Biskupskog Ordinarijata

Šibenik, 31. XII. 1939.

Fr. Jeronim
 biskup, adm. ap.

Izborni zakon za Hrvatski Sabor

Službene »Narodne Novine« od 16. t. mj. donijele su uredbu o izborima za hrvatski sabor, koju je 14. t. mj. potpisao u Zagrebu Nj. Vis. knez namjesnik Pavle. Uredba predviđa opće jednako i neposredno tajno pravo glasa. Verifikaciju mandata vrši stol sedmorice. Osnivaju se izborni okruzi, koji se poklapaju sa područjem sudbenih stolova, osim nekoliko slučajeva, koji su niže navedeni. Grad Zagreb čini poseban izborni okrug. Ostali gradovi u banovini Hrvatskoj ulaze u izborne okruge, u kojima se nalaze. U svemu će biti 12 izbornih okruga: 1. Bjelovar; 2. Gospić—Sušak—Ogulin; 3. Petrinja—Karlovac; 4. Derventa; 5. Slavenska Požega; 6. Osijek; 7. Varaždin; 8. Zagreb grad; 9. Zagreb područje zagrebačkog sudbenog stola; 10. Split i Dubrovnik; 11. Šibenik; 12. Mostar i Travnik (Po izvaji dra Mačka je Dubrovnik zajedno s Mostarom).

Na svakih 40.000 pučanstva bira se jedan zastupnik, a ako je višak od 25.000 još jedan. Prema popisu pučanstva iz 1931. birat će se u hrvatski sabor od prilikom 100 zastupnika. Stol sedmorice određuje, koliko koji izborni okrug bira zastupnika, prema ukupnom broju pučanstva u pojedinom izbornom okrugu. Aktivno pravo glasa ima svaki jugoslavenski državljanin zavičajnik banovine Hrvatske koji je navršio 24. godinu života i koji je upisan u izborni imenik. Pasivno pravo glasa ima se sa 30 godina. Neinaju pravo glasa aktivni časnici i vojnici pod zastavama, te oni koji su izgubili građanska prava, koji izdržavaju sudsku kaznu te oni koji su

pod stečajem ili pod skrbništvom. Tko kandidira mora znati čitati i pisati. Aktivni državni, banovinski, gradski i općinski činovnici ne mogu biti birani. Mogu biti naprotiv birani ministri aktivni ina raspoložuju, ban i profesori sveučilišta, koji zadržavaju svoje položaje, ako su izabrani. Isto vrijedi za bana i za ministre. Gube naprotiv mandate oni zastupnici, koji za vrijeme trajanja mandata opuste u državnu, banovinsku, gradsku ili općinsku službu.

Na jedno biralište ne smije otpasti više od 800 izbornika. Izborni odbor čine predsjednik, koga imenuje sudbeni stol, jedan općinski odbor i predstavnici kandidatskih lista. Kandidatske liste podnose se na potvrdu sudbenim stolovima i moraju biti potpisane najmanje od 100 izbornika. Glasovanje traje od 6 sati u jutro do 6 sati na večer. O brojenju glasova vodi se zapisnik. Predsjednik izbora proglašuje istu večer javno pred zgradom, u kojoj su se vršili izbori, koliko je koja lista dobila glasova. Zapisnik o izborima i izborni materijal stavlja se u zavoj, koji se mora zapečatiti općinskim pečatom te ga predsjednik istog dana predaje kotarskom sudu. Prije objave izbornog rezultata predsjednik izbornog odbora mora predati ovjerovljeni prepis zapisnika predstavniku liste. Glavni izborni odbor postoji kod nadležnog sudbenog stola te se sastoji od predsjednika sudbenog stola i njegovog zamjenika, od dvojice sudaca i njihovih zamjenika, predstavnika kandidatskih lista i jednog sudskog činovnika kao perovođe.

joj to, i to radosno, odobri i na to privoli.

Tako Schigeru, unišavši u bolnicu, po prvi put nade se skupa s časnim sestrama. Duh katolički, koji je ondje vladao, te uistinu materinska ljubav časnih sestara naprama mladim bolničarkama, njima povjerenim, a nadasve blizina Svetohraništa, učinile joj preko načina milim taj boravak u bolnici. Schigeru bila je opet sretnom djevojkom te shvati, koliko ju je Gospodin osobito volio, kad ju je pozvao na tako dragocjen apostolat među bolesnima.

Dosta brzo njeno ime bilo je na ustima svih, jer je znala dvoriti i liječiti rane s toliko nježnosti, a još više zato, jer je za sve bolesnike i patnike nalazila i imala riječ utjehe i okrepe.

Vrijedna kćerka vršila je nedužim znatim upliv na svoja dva brata, koji su već postali dva zrela mladića i koji su, nakon svršenih nauka, očekivali čas, da nastupe posao u očevom poduzeću. Obadva su se nalazila u onoj dobi, kad mladić treba da izdrži mnoge borbe. Sestra je sve to dobro uočila poznavajući pogibli poganstva i nedostatnu energiju, koju im je

Podjela mandata vrši se po D'Hontovom sistemu tako, da se ukupan broj glasova, koje je dobila svaka lista, dijeli sa 1, 2, 3 i t. d. dok se ne dobije broj narodnih zastupnika, koji se biraju u dotičnom izbornom okrugu. Od brojeva, dobivenih dijeljenjem, uzima se onoliko najvećih brojeva, koliko se u izbornom okrugu imade izabrati zastupnika. Mandati, koji pripadaju pojedinoj listi, dijele se kandidatima po redu, kako su zabilježeni na listi.

Pravo žalbe imade svaki kandidat te o tome donosi konačnu odluku stol sedmorice, koji izdaje punomoć izabranim zastupnicima. Stol sedmorice određuje u vijeću, koje čine predsjednik stola sedmorice, četiri suca, odnosno njihovi zamjenici, i tajnik kao perovođa. Protiv odluke stola sedmorice nema pravnog lijeka i pnmnoć ne može osporiti ni sam hrvatski sabor. Stol sedmorice određuje nove izbore, ako ustanovi, da izbori nisu pravilno provedeni.

Za vrijeme zasjedanja hrvatskog sabora zastupnici dobivaju 120 dinara dnevnice. Zastupnik, koji ne sudjeluje u radu sabora, ne dobiva dnevnicu. Imunitet se stiče na dan izbora. Ban je jedini ovlašten izdati autentično tumačenje uredbe o izborima, ako se pokažu nejasnoće.

+ Don Petar Nikolanci

U Zadru, 8. t. mj., nako kratkoga bolovanja, pokrijepljen sv. sakramentima, predao je Svevišnjemu svoju plemenitu dušu vlč. don Petar Nikolanci, dugogodišnji duhovnik bivšeg centralnog bogoslovnog sjemeništa u Zadru.

Skoro čitavo živuće svećenstvo, koje se u predratno doba odgajalo u spomenutom zavodu, od Krka do Kotora, u primorju, dalmatinskom zagorju i otočju, sasma se dobro sjeća svoga revnog duhovnika, uzor svećenika vlč. don Petra.

Rodio se u gradiću Pagu, gdje mu je otac bio činovnikom, a sve škole izučio je u Zadru. Koncem g. 1882. bio je zareden za svećenika, te je nastupio dušobrižničku službu u Sestruncu, na istoimenom otoku. Ne Providnost Božja bijaše rezervirala za mladoga dušobrižnika drugo polje djelatnosti. Iza kratkoga boravka u Sestruncu preseli se u Zadar u svojstvu koralnoga vikara stolne crkve i vjeroučitelja na ženskoj školi samostana sv. Marije. Kao učitelj vjere više godina je s odličnim uspjehom djelovao među ženskim pomlatkom, a za neko vrijeme vršio je službu vjeroučitelja i na državnoj gimnaziji, gdje je kod daka i profesorskoga zbora ostavio najljepšu uspomenu. U međuvremenu starješine uvidjevši njegove lijepe sposobnosti te revnost u širenju slave Božje i radu za spas duša povjeriše mu tada ispražnjeno mjesto duhovnika u bogoslovnom sjemeništu.

Iako slabunjava zdravlja, don Petar, čovjek pun duha Božjega, savjesno, pače skrupulozno obavlja svoju delikatnu misiju. Skroman, tih, priprost u općenju, pristupačan svakome bez razlike narodnosti, nada sve je ljubezan i susretljiv prema pitomci-

mogao dati japanski odgoj, budući se temeljio jedino na naravnom i zemaljskom moralu.

Nastojala je stoga spretno, da dvoje braće dovede u vezu s Udruženjem katoličkih mladića. I ubrzo uspije, da ih je upoznala s misionarima te su postali najrevnijim članovima Udruženja, koji su se pripravljali za krštenje.

Stari Schirose nije više ništa pregovarao. Čuo bi, kako silno hvalio njegove sinove i o njima pričao divne stvari, te je bio ponosan s tako vrijednom djecom.

S mnogo prostodušnosti i otvorenosti pričao je o velikom nesporazumu u svom životu, koji ga je bio naveo, da progoni i muči kćerku.

Schigeru iz Kanazawe, gdje je s velikom ljubavlju vršila svoje zvanje bolničarke, često bi pisala ocu opisujući mu svoju radost, što je pristupila u Katoličku Crkvu, te svoj rad i svoje dobre želje, a tražeći brižno vijesti o njezinima. A najljepši i najprijatniji odgovor joj je prispio onoga dana, kad je od oca primila ovo malo riječi:

— Tvoje dvoje braće kršteno je. Brzo će i tvoje sestrice. Tvoja majka i ja slijedit ćemo njihov primjer.

Ante Katin

ma zavoda, kojima posvećuje svu svoju o-
 činsku duhovnu brigu. Rado ih poučava, če-
 ste drži zgodne učene egzerte, sva moguća
 sredstva upotrebljava, da ih oduševi za sve
 ono, što je dobro, plemenito i sveto, eđa
 ih tako konačno osposobi za tačno i sa-
 vjesno vršenje teških dužnosti uzvišenoga
 svećeničkog zvanja. I zaista, čisto asket-
 ska vanjšina, sveti život, apostolska rev-
 nost duhovnika, brzo osvajaju simpatije, lju-
 bav i privrženost mladih levita, koja i po-
 slije odlaska iz sjemeništa ostaje još uvijek
 živa i svježja. Najbolji dokaz tome su bez-
 dvojbe bezbrojne usmene, brzogovorne, pi-
 smene čestitke, koje mu stigoše prilikom
 proslave jubileja zlatne mise.

Besanića, razni beteži prisiliše ga, da
 uoči svjetskog rata stupi u trajno stanje mi-
 ra. No don Petar ne zaboravlja svoje mile
 bivše gojence. Sviju se on dobro sjeća, pa
 kad mu se pruži prilika, rado se propitkuje
 za njih, upravlja im svoje srdačne pozdrave,
 a već preminule u sv. Misama i svojim
 molitvama preporučuje milosrdu Božjem.

Bolni oproštaj sa zavodom već je goto-
 va činjenica, no revnost ne malaksava. U-
 mirovljenik usprkos slaboga zdravlja, ipak
 nastavlja svoj apostolski rad. Propovijeda
 riječ Božju, ispovijeda ne samo u gradu, ne-
 go i po raznim župama prostrane nadbisku-
 pije, sve dokle ga sile ispačenoga tijela
 ne počinju izdavati. Zadnje dane starosti
 provodi u čitanju nabožnih knjiga, proma-
 tranju vječnih istina i sabranome čitanju sv.
 Mise, potpuno i u svemu odan presvetoj
 volji Božjoj.

10. t. mj. slijedio je ispraćaj pokojnika
 na vječni počinak. Tužnu povorku od ku-
 će žalosti do kolegijate sv. Šimuna, u kojoj
 je on redovito čitao, a šestokrat i pjevao
 sv. Misu, vodio je gradski župnik preč. ka-
 nonik dr. Novak uz asistenciju svojih ka-
 pelana. Svečanu mrtvačku Misu u trojci i
 ostale žalobne obrede obavio je zač. kano-
 nik, župnik-plovnik kolegijate preč. don J.
 Foretić, dok je na koru skladno pjevao,
 dobro izvježbani zbor zadarskih bogoslova.
 Sprovodu je učestvovao kaptol s gradskim
 svećenstvom, nekolicina naših svećenika iz
 okolice i brojno građanstvo.

Tužna vijest o smrti vlč. don Petra
 zastalno će se neugodno dojmiti ne samo
 svećenstva, nego i mnogobrojnih prijatelja
 i znanaca njegovih, te će se iz mnogih sr-
 daca uzvinuti topao uzdah uz poklik: Do-
 bri don Petre, uzor svećenice, duša ti se
 nauživala zaslužena lijepog raja!

Naši dopisi

BIOGRAD n/m
 Svečanost sv. Stošije

Božićni blagdeni kod nas ne svršavaju
 sa sv. Tri Kralja. Oni traju sve do 15. s-
 ječnja, do blagdana sv. Stošije (Anastazije).
 To je mjesna zaštitnica, a i zaštitnica biv-
 še zračne nadbiskupije, pa se kao takva
 u Biogradu uvijek svečano slavi. No ima
 nekoliko godina, da se blagdan sv. Stošije
 slavi na poseban način. Svake naime godi-
 ne preuzv. biskup Dr. J. Mileta dolazi u
 Biograd i služi svečanu pontifikalnu sv.
 Misu, čime ovaj blagdan dobiva naročito
 obilježje.

Tako je bilo i ove godine. Preuzv. bi-
 skup došao je parobrodom baš na sam
 blagdan ujutro. Na obali ga je dočekalo
 svećenstvo i građanstvo te otpratilo do
 župskoga stana. Pred župskim stanom su
 ga dočekala katolička omladinska i druga
 društva, te školska djeca, gdje su mu uz
 pozdravni govor i pjesmu predali kitu cvi-
 jeća.

Svečana pontifikalna Misa počela je u
 10.30 s. Još ranije crkva je bila puna kao
 šipak, jer je svatko htio da navrijeme uhva-
 ti mjesto. Pjevao je crkveni pjevački zbor,
 koji su izučile č. sestre, uz pratnju orgu-
 lja. Osim pjevanja svima se osobito svidje-
 la propovijed vlč. don Ante Buterina.
 Mladi svećenik, koji je bliži shvaćanjima
 današnjega vremena, uz kratki opis života
 sv. Anastazije, obradio je najbolje onaj dio,
 koji se odnosi na njezino socijalno djelova-
 nje, i to primjenio na današnje prilike,
 izvevši iz toga moralne pouke i za bogate
 i za siromašne, prema socijalnoj nauci Cr-
 kve.

Popodne, poslije blagoslova, priredile
 su č. sestre Predrag. Krvi u počast preuzv.
 biskupa svečanu akademiju. Velika dvorana
 hotela »Ilirija«, bila je puna kao nikad do-
 sada. Osim mješćana bilo je tu i svijeta iz
 okolice. Preuzvišeni je bio osobito ganut i
 ovolikim posjetom i lijepim pozdravima te
 drugim točkama programa, pjevanjem i o-
 stalim. Ne može se, a da se ne istakne po-

sebno vatreni pozdravni govor djevojke Ir-
 me Tolić i deklamacija maloga Vlatka
 Silobričića. Svi su bili zadovoljni o-
 vom priredbom. To neka bude plaća č.č.
 sestrama i omladini za njihov trud, jer su
 se po najvećoj studeni pripravljali, samo da
 akademija što bolje uspije.

Preuzv. biskup otputovao je sutradan
 popodne, ispraćen kao obično od naroda, a
 posebno od katoličke omladine, koja mu je
 uz poklike otpjevala »Lijepu našu«.

Prisustvo narodnoga zastupnika g. Si-
 lobričića i drugih narodnih funkcionera
 te velikoga broja mješćana pokazalo je,
 kako se u skladu i ljubavi mogu razvijati
 odnošaji između Crkve i naroda. »Slogom
 rastu male stvari, a nesloga sve pokvari!«

Biogradanin

Život Šibenika

SVIJEČNICA. Iako nije zapovjedni
 blagdan, naš narod s velikim učešćem sla-
 vi taj Gospin blagdan. Nazivlje se Svi-
 ječnicom, jer se toga dana blagosivlju i
 dijele svijeće vjernicima. U petak 2. ve-
 ljače, na Sviječnicu, sv. Mise bit će u na-
 šim crkvama kao u nedjelje. — U kate-
 drali bit će ujutro u 6 s. župska sv. Mi-
 sa. Zatim u 7, 8 i 9 s. tihe sv. Mise. U
 10.30 s. bit će blagoslov svijeća, procesija
 po trgu oko katedrale, a zatim sv. Misa s
 pontifikalnom asistencijom. Blagoslov svi-
 jeća obavit će preuzv. biskup.

SVIJEČNICA U NOVOJ CRKVI. No-
 va crkva posvećena je Gospi od očišće-
 nja (Sviječnici). U četvrtak uoči blagdana
 u 5 s. bit će večernja, a zatim ispovije-
 danje. U petak na blagdan ujutro u 5.30
 s. počinju lekcije. Iza lekcija blagoslov svi-
 jeća, procesija oko crkve, a zatim pjevna-
 na sv. Misa. U 8 s. tiha sv. Misa. U 10
 s. pjevna sv. Misa. Popodne u 5 s. bla-
 goslov s Presvetim.

SV. BLAŽ slavi se u subotu 3. veljače.
 Sv. Blaža naš narod časti kao moćnoga za-
 štitnika u bolesti grla. Radi toga toga da-
 na u našim crkvama iza sv. Mise bit će
 grlićanje.

BLAGOSLOV ZA DOBRU SMRT bit
 će u zadnju nedjelju 28. t. mj. u katedra-
 li u 4.30 s. popodne.

NOVI ZAPOVEDNI BLAGDAN.
 Blagdan sv. Josipa, hranitelja Spasitelja-
 va te zaštitnika Crkve i radnika sve do
 prošle godine nije bio zapovjedni blagdan
 za neke naše biskupije, pak tako i za našu bi-
 skupiju. Ovih dana na zamolbu našega ka-
 toličkog episkopata sv. Stolice odobrila je,
 da se blagdan sv. Josipa u svim našim bi-
 skupijama slavi kao zapovjedni blagdan.
 Prema tome toga dana ne bi se smjeli više
 obavljati teški i javni poslovi, a svaki jer-
 nik pod smrtnim grijehom dužan je slušati
 sv. Misu. Nema sumnje, da će ova odluka
 sv. Stolice naići na najbolji prijem kod
 sviju naših vjernika, a osobito kod kršćan-
 skih radnika.

POBOŽNOST XV SUBOTA GOSPE
 OD POMPEJA obavlja se u Novoj cr-
 kvi. Svake subote ujutro u 6.30 i 7 s.
 je sv. Misa. Popodne u 4.30 s. ruzarij i
 blagoslov s Presvetim.

OPET SNIJEG U ŠIBENIKU. I prošlo-
 ga četvrtka naglo je zahladilo, pa je već u
 podne Šibenik bio u snijegu. U utorak na-
 glo se digla temperatura, pa je južnjak ra-
 stopio sav snijeg. Međutim u srijedu opet
 je pala temperatura, pa je građanstvo u
 strahu radi ponovnoga snijega.

PRVI SEMESTAR u našim srednjim
 školama završava koncem ovoga mjeseca.
 Ove godine mjesto knjižica na polugodištu
 davat će se učenicima svjedodžbe.

U FOND NAŠEGA LISTA doprinijeli
 su: Šare Ana ž. Stipe Din 70; Samostan sv.
 Luce Din 50; č. s. Karmelita Vlašić (Beo-
 grad), Desanti Kornelija (Pag), Nora de
 Marasovih (Skradin), don Mitar Smirčić
 (Diklo) i Maričić Grgo po Din 20; Marin
 Srećko pk. Ante (Zlarin), Sestre Milosrdni-
 ce (Split), Počina ud. Đilda, Milovčić Ma-
 te, kanonik (Krk) i Jadronja Mate po Din
 10; Veršić Milan, učitelj (Vodice) Din 7.50.
 — Da počaste uspomenu pk. Mandice
 ud. Caleta: Obitelj Jose Nakića Din 50,
 Radić Grgo Din 20 i don Ante Radić Din
 10. — Uprava harno zahvaljuje.

UMRLI. Od 18.—23. t. mj. umrli su u
 Šibeniku: Cinoti Ante pk. Frane (64 g.),
 Šare Matija ud. pk. Vice (85 g.), Filipi
 Vice pk. Marka rodom iz Betine (83 g.),
 Čičmirko Vica ud. pk. Spire (85 g.),
 Mazalin Nika ž. Nikole (50 g.), Bar-
 tole Marija ž. Hinka, rodom iz Lošinja
 Malog (61 g.), Antunac Nikola pk.
 Krste (60 g.), Gega Ana ud. pk. Krste
 (72 g.), Dorbić Neda Stipina (2. mj),

Rora Milivoj Nakin (6. mj.), Goreta
 Ante Markov (3 mj.) i Caleta Mandica
 ud. pk. Grge rodom iz Skradina (70 g.). —
 P. u m.!

SVIM ČLANICAMA »ZIVOGA SVI-
 JETLA« javljam, da je nakana klanjanja
 za slijedeći tjedan (28. I.—3. II.): za na-
 šu omladinu, da u ovo ludo po-
 kladno doba sačuva svoju nevi-
 nost i čistoću. — Preporučam svim
 članicama, da u utorak 30. t. mj. u što ve-
 ćem broju prisustvuju svečanim za-
 dušnicama za našu pk. članicu Ma-
 lenica Nives, koje će se održati u cr-
 kvi sv. Luce u 6.45 s. ujutro. — Don An-
 te Radić.

SVIM KRIZARICAMA I MALIM
 KRIZARICAMA javljam, da će u utorak
 30. t. mj. u crkvi sv. Luce u 6.45 s. uju-
 tro biti svečane zadušnice za našu
 pk. članicu Malenica Nives, pak ih
 sve pozivljem, da nefaljeno dođu i toga ju-
 tra pristupe sv. Pričesti i namijene je za
 dobru pokojnicu. — Na Prvi petak 2.
 II. t. g. bit će sv. Misa i zajednička sv.
 Pričest, a popodne u 4.30 s. pobožnost
 Presv. Srcu i blagoslov s Presvetim, na što
 su dužne sve doći. — Duhovnik.

PREDAVANJE PROF. ORŠANICA. U
 nedjelju 21. t. mj. u malom salonu hotela
 »Krk« prof. Ivan Oršanić iz Zagreba,
 u priredbi Pododbora »Matice Hrvatske«
 održao je zanimivo predavanje »O socijal-
 nim smjernicama kod Hrvata«.

Iz naših krajeva

† DON MATE ŠKIFIC. Umro je 11.
 t. mj. u rodnom Zverincu (župa Božava) o-
 krijepljen svim utjehama sv. vjere. Rodio
 se 6. IX. 1862., zaređen je za svećenika 8.
 II. 1885. te je u rodnom Zverincu otpjevao
 prvu sv. Misu. Prva mu je župa bila Dra-
 gove, gdje je više godina radio oko spasa
 povjerenoga mu stada. Druga mu je župa
 Sestrunj, odakle je, radi bolesti, prije vreme-
 na pošao u mirovinu, i to u svoj rodni
 Zverinac, gdje je, dok je mogao, obavljao
 službu Božju i tako bio pri ruci župniku
 Božave. 12. t. mj. bile su mu svečane za-
 dušnice i sprovod, što je obavio njegov
 školski drug vlč. don Sime Uglešić uz
 asistenciju vlč. don Andrije Oštrića i vlč.
 don Josipa Rudića. P. u m.!

IZJAVA DRA MAČKA AGENCIJI
 RADOR. Podpredsjednik vlade dr. Maček
 dao je prigodom posjeta Kneza Namjesnika
 u Zagrebu dopisnika Agencije Rador, sa-
 vjetniku za štampu rumunjskog poklisar-
 stva u Beogradu g. Miciora za agenciju Ra-
 dor ovu izjavu: »Nikada u historiji jedna
 država nije mogla davati otpora sama za
 sebe i bez ostalih država. Ovakav je i da-
 našnji slučaj. Način, na koji se razvija me-
 dunarodni život, sili sve države, da se gru-
 piraju. Ove grupacije su u suštini ili for-
 malno, različit. Na primjer, one mogu biti
 na osnovu vojničkih ili pak ekonomskih
 konvencija. — U svakom slučaju, povijest
 je dokazala, da je za male narode najbolje,
 da se grupiraju međusobno, nego da stupe
 u saveze sa velikim silama, jer se događa
 veoma često, da savezi s velikim silama sta-
 ve male narode u položaj inferiornosti
 prema velikim silama, s kojima su stupile
 u savez. — Da bi grupacije, nezavisno od
 njihove suštine ili forme, bolje odgovarale
 interesima malih država, bolje je, da se
 one sastavljaju među državama, koje su bli-
 že jedna drugoj po broju stanovništva, po o-
 sobinama njihove zemlje i proizvoda itd. O-
 vo je osobito slučaj podunavskih država,
 na primjer Rumunjske, Bugarske, Mađarske
 i Jugoslavije, koje imaju isti interes, da
 brane svoju nezavisnost, ekonomsku i politi-
 čku strukturu, kao države, koje su u veli-
 koj mjeri agrarnog tipa. — Da vidimo sa-
 mo jedan slučaj: Spomenute podunavske
 zemlje su jedini izvoznici kukuruza u Euro-
 pi. Ipak ne one, već treće države određuju
 cijene ovog proizvoda. Evo zašto vjerujem,
 da su ove države pozvane, da se približe
 što više, da se pomire bez intervencija ve-
 likih sila, da riješe svoja posebna pitanja
 iz vlastite inicijative. — Dr Maček zaklju-
 čio je izlaganje ovih misli slijedećom izja-
 vom, koju je rumunjska štampa podcrtala,
 kao izjavu, koja pojačava ponovno sjećanje
 na staro, snažno i nedemantirano jugosla-
 vensko-rumunjsko prijateljstvo: »U ovoj me-
 dunarodnoj političkoj akciji, najveće mo-
 gućnosti imaju Rumunjska i Jugoslavija, za-
 to, što ne postoji nikakav interes, koji bi
 ih razdvojio. Svi putevi su otvoreni, da bi
 one počele odmah posao radi još većeg
 produbljavanja, naročito ekonomskih odno-
 sa, jer mogu na ovaj način da što bolje
 brane svoje interese prema trećim.«

Akcija za zimsku pomoć

IZVJEŠTAJ BLAGAJNIKA. Na sjed-
 nici užeg općinskog socijalnog odbora od
 22. t. mj. blagajnik preč. don Ante Radić
 podnio je ovaj svoj izvještaj: Dosad je sa-
 brano doprinosa od privatnika i raznih u-
 stanova Din 76.886, tome treba dodati do-
 prinosa Općine Din 40.000, pretičak bivšeg
 Gradskog Socijalnog Odbora Din 6.156, što
 nam ih je uručio bivši blagajnik g. Matušić
 Dinko, te čistu dobit reprize »Topaze« Din
 1405 i kamate kod Gradske Štedionice za
 par dana 1939 Din 1.15. To sve ukupno iz-
 nosi Din 124.448:15. Od toga je na ovoj
 sjednici odobreno za pomoć selima Din
 30.000, da se tim nabave 2 vagona kuku-
 ruz a i podijele najsiromašnijim obiteljima
 38 sela šibenske općine.

DALJNJE POVIŠENJE OBROKA. S
 22. t. mj. Odbor je povisio izdavanje dnev-
 nih toplih obroka od 236 na 242.

SABIRNA AKCIJA. U današnjem bro-
 ju nastavljamo s iskazom svih doprinosnika,
 koji su se odazvali našem pozivu te svo-
 jim novčanim doprinosom pomogli ova-
 našu tako potrebitu i plemenitu akciju. Još
 su dakle doprinijeli:

Čok Vaso, industr. (u 2 obroka)	Din 2000
Zorić Ante i Filip (u 2 obroka)	> 1000
Šarić Luka, trgovac	> 600
Dr Dragomir Montana, liječnik	> 600
Dr Oskar Novak, liječnik	> 500
Dr Filip Dražančić, liječnik	> 500
Don Ante Radić	> 500
Dr Milivoj Ivčić, odvjetnik	> 500
Dr V. Smolčić, odvjet. (u 5 obroka)	> 500
Maričić Stipe, posjednik	> 500
Ljubljanska Kreditna Banka	> 500
Banca Dalmata di sconto	> 500
Beroš Vilim, ljekarnik	> 500
Belamarić Sime, senator	> 500
Bedrica Ante, trgovac	> 500
Karković Stjepan i sin	> 500
Grimani Miro	> 500
Prodavaona Meinl	> 500
Dr Justo Matačić, odvjetnik	> 500

Din 11.700

Prošli iskaz > 99.000

Skupa Din 110.700

POSJET KNEŽEVSKOG PARA GRA-
 DU ZAGREBU dao je prilike ne samo do-
 maćoj, nego i stranoj štampi, da piše o
 njegovom velikom političkom značenju za
 budućnost Jugoslavije, osobito u ovim važ-
 nim i sudbonosnim vremenima.

DVA GLEDIŠTA O UNUTRASNJOJ
 POLITICI. Ljubljanski »Slovenec« javlja iz
 Beograda, da postoje dva tabora u unu-
 trašnjoj politici. Jedan predstavlja dr. Ma-
 ček, koji traži najprije izbore, a onda pre-
 uređenje države; drugi predstavljaju Slove-
 nci i Srbi, koji traže prije preuređenje drža-
 ve, a zatim izbore.

PROMJENE U GLAVNOM VOJNOM
 STOŽERU. Ukazom Kraljevskog Namjesni-
 štva postavljen je za načelnika glavnoga
 generalštaba armijski general Petar V. Ko-
 sić, dosada zapovjednik Beograda, a dosa-
 dašnji načelnik armijski general Dušan T.
 Simović stavljen je na raspolaganje mini-
 starstvu vojske i mornarice.

NOVO KRIZARSKO BRATSTVO o-
 snovano je u Karlobagu (okružje senj-
 sko), dok je obnovljeno Križarsko Brat-
 stvo u Visu (okružje hvarsko).

Javna zahvala

Prilikom neprežaljenoga gubitka naše
 dobre i nezaboravne supruge i majke

NIKE

bilo nam je iskazano mnogo sućuti.

Stoga ovim putem izražujemo svoju
 svesrdnu zahvalnost svima onima, koji su
 nam u našoj boli, prilikom njene bolesti i
 smrti, bili u svemu pri ruci, kao i svima oni-
 ma, koji su uzeli učešća pri njenom zad-
 njom ispraćaju ili ovom zgodom priložili
 svoj milodar u dobrotvorne svrhe.

Osobito i duboku zahvalnost dugujemo
 vlč. don Krešiću Zoriću ml., koji ju je u bo-
 lesti često pohadao i tješio te joj; podijelio
 sve utjehe sv. vjere.

Velika hvala također i lijčenicima gg-
 dru Kandijašu, dr. Trlaji i dru Novaku ko-
 ji su je za vrijeme bolesti liječili i sve svo-
 je znanje uložili, da bi joj spasili život.

Još jednom svima hvala, a od Boga
 plata!

U Šibeniku, 24. I. 1940.

Obitelj Mat. Mazalina